

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 17682-09-12 מדינת ישראל נ' קרינאווי(עציר)

בפני כב' השופט אלון אינפלד

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אבי ביטון, פמ"ד

המאשימה

נגד

מסעד קרינאווי
ע"י ב"כ עו"ד נועם אליגון

הנאשם

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו מספר עבירות של **חבלה ברשלנות**, לפי סעיף 341 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (להלן: "החוק") ועבירה של **גרימת מוות בנהיגה רשלנית**, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה").
2. בעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, מתוארת קטטה שהתפתחה ביום 18.8.12 סביב השעה 19:00 לערך בשכונת מגורי הנאשם, בעקבות סכסוך שנתגלע בין שני פלגים בשבט אלקרינאווי על רקע מכירת טלפון נייד. במהלך האירוע החלו ידוויי אבנים בין הפלג האחד למשנהו ולקראת השעה 21:00, **שהה הנאשם בביתו יחד עם רעייתו וילדיו, לאחר שהותיר את צרור מפתחות הרכב שבבעלותו מסוג רנו מגאן על כסא הרכב, שעה שהרכב חונה ליד ביתו. בנקודת זמן זו החלה התדרדרות חריפה במצב העניינים, התדרדרות אשר הובילה בסופו של יום לתוצאה קטלנית.**
3. אדם, שזהותו אינה ידועה למאשימה ולנאשם (להלן: "האחר"), נכנס לרכב, נטל את המפתחות שהושארו בתוכו, ונסע במהירות גבוהה לעבר המדרכה הסמוכה לבית מספר 50, שם עמדו אנשים השייכים לפלג אל-חסייני (אחד משני הפלגים היריבים). בנסיעתו זו פגע האחר במוחמד חסן אלקרינאווי - פגיעה בירך, בסלאמה אלקרינאווי - פגיעה בגב תחתון, בברך ובקרוסול, במוניר אלקרינאווי - פגיעה בברך ובכף הרגל ובנאסר אלקרינאווי - פגיעה בחזה, בברכיים ובאמה.
4. לאחר הפגיעה באנשים הללו וכשהרכב נעצר על המדרכה, החלו מספר אנשים מפלג אל-חסייני לנסות ולהוציא את האחר מתוך הרכב. האחר בתגובה נעל את דלתות הרכב ולא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 17682-09-12 מדינת ישראל נ' קרינאווי(עציר)

אפשר את הוצאתו ממנו. מיד לאחר מכן, החל בנסיעה לאחור לעבר בית מספר 76 ואז פגע באמצעות הרכב באחותו של הנאשם, עבידה אלקרינאווי, אשר כתוצאה מכך נפצעה בחלקי גופה וזמן קצר לאחר מכן מצאה את מותה בבית החולים (להלן: "המנוחה").

5. במסגרת הסדר הטיעון הושגה הסכמה עונשית בין הצדדים, לפיה, המאשימה תגביל עצמה לשנת מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם ואילו הסניגור יטען לעונש "באופן חופשי".

עמדת שירות המבחן

6. שירות המבחן ערך תסקיר בעניינו של הנאשם. עולה ממנו, כי הנאשם כבן 27, נשוי ואב לילדה כבת 4, בעל תואר ראשון במדעי הרוח ובעל תעודת הוראה במקצועות ערבית ומתמטיקה. בארבע השנים האחרונות שקדמו למעצרו עסק בהוראה ושימש כמורה בבית ספר יסודי ברהט. בעקבות המעצר הושעה מתפקידו כמורה וכיום אינו עובד. הוא סיפר, כי בעקבות האמור, משפחתו מתמודדת עם מצוקה כלכלית, ונתמכת במשפחה המורחבת.

7. כן סיפר הנאשם, כי אחותו המנוחה שהנאשם גרם למותה הינה אחותו מאשתו הראשונה של אביו. הנאשם שיתף בקרבה הגדולה שהייתה לו עמה ובחויית האובדן הקשה שחוה כתוצאה ממותה. בהתייחס לאירוע, הנאשם הודה במיחוס לו בכתב האישום המתוקן, ואף הביע צער וחרטה כנה על מעשיו.

8. התרשמות שירות המבחן מהנאשם הייתה חיובית. הוא תואר כאדם בעל יכולות תקינות, מתפקד, נורמטיבי, אשר קידם את חייו באופן חיובי באפיקים לימודיים ותעסוקתיים ואף נעדר עבר פלילי. שירות המבחן התרשם גם, כי מאז האירוע הנאשם מצוי בחוויה רגשית קשה כתוצאה מתחושת בושה, נוכח הפגיעה בכבודו בקרב סביבתו בשל ההסתבכות בפלילים ונוכח השעייתו מהעבודה. כן ניכר, כי הנאשם מצוי בחשש רב בכל הקשור להשלכות ההליך הפלילי על המשך חייו ועל ההישגים שהשיג עד כה במישורי חייו השונים. הנאשם שיתף את קצינת המבחן באהבתו למקצוע ההוראה ובדאגתו כי הרשתו בדין תוביל לפיטוריו מעבודתו כמורה ובכך השקעתו בלימודיו האקדמאים בתחום זה תרד לטמיון.

9. קצינת המבחן לא הסתירה את התלבטותה בגיבוש ההמלצה הסופית בעניינו של הנאשם. היא לקחה בחשבון את תפקודו החיובי, היעדר עבר פלילי, לקיחת האחריות, ההשלכות ההרסניות שעלולות להשפיע על חייו ועל מצבו הרגשי ושקלה להמליץ להטיל עליו עונש במסגרת צו שירות לתועלת הציבור ולהימנע מהרשתו בדין. ואולם, בשל חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, החליטה בסופו של דבר להמליץ על הטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות בשילוב עם צו מבחן שיסייע לנאשם להתמודד עם המשבר הרגשי שחוה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 17682-09-12 מדינת ישראל נ' קרינאווי(עציר)

עדות אופי וטיעוני הצדדים לעונש

10. ב"כ הנאשם העיד לעונש את הגב' אל קאדי רוס שמכירה את הנאשם מזה כשנתיים כמי ששימש כמחנך הכיתה בה לומדת בתה. העדה שיבחה מאוד את הנאשם על פועלו החינוכי ועל תרומתו הרבה לילדי הכיתה. היא שבה וסיפרה עד כמה הינו אדם טוב ואהוב על התלמידים והביעה תקווה כי ישוב לתפקידו בבית הספר.
11. ב"כ המאשימה עמד על הנסיבות התלויות בביצוע העבירה והדגיש את הרף הגבוה של חוסר הזהירות מצד הנאשם בהותרת מפתח הרכב בתוכו, שכמוה, לשיטתו, כמו הפקרת כלי נשק בציבור. המדובר לטעמו בכלי פוגעני, המחייב את בעליו לנקוט באחריות ובמרב המאמצים כדי למנוע נזק, כל שכן בסיטואציה של התפרעות בסביבתו. ב"כ המאשימה עמד גם על הפגיעה בערך המוגן של שמירה על חיי אדם.
12. ב"כ המאשימה הגדיר את המתחם הראוי לענישה בעבירות המיוחסות לנאשם, ככזה שנע בין חצי שנת מאסר לבין שנתיים מאסר. כן ציין כי בעבירה ספציפית של גרימת מוות ברשלנות ברכב קיים עונש מינימום שלא יפחת מחצי שנת מאסר ויש ליתן חשיבות לכך.
13. בתוך מתחם זה ציין ב"כ המאשימה את היעדר העבר הפלילי של הנאשם והקרבה המשפחתית למנוחה אשר, לדבריו, מרחיקים אותו מהצד העליון של המתחם. הוא ביקש לגזור על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של המתחם אך לא נמוך מדיי וזאת נוכח גרימת המוות ולאור מספר העבירות של חבלה ברשלנות. לכן, בסופו של דבר עתר לגזור על הנאשם עונש של שנת מאסר אחת, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.
14. הסניגור הדגיש את העובדה שהנאשם הינו אדם נורמטיבי לחלוטין, וציין כי במעשה מסוג זה יכול לחטוא כל אדם מן השורה, נורמטיבי ככל שיהיה. כן הדגיש כי הרכב של הנאשם חנה ליד ביתו, ואיתרע מזלו כשאותו פלוני אלמוני ביצע את המעשים המפורטים בכתב האישום המתוקן.
15. הסניגור ציין בפני בית המשפט כי יתכן ומדובר בסיטואציה, שככל הנראה, לא נפסק לגביה בעבר ומשכך לא עלתה בחיפושיו פסיקה דומה ורלוונטית לענייננו. בהקשר זה, הפנה לע"פ 2891/12 מדינת ישראל נ' רבעא (מיום 15.7.12), אשר מתייחס לסוגיית קביעת העונש בעניין חדשני במהותו והתייחס לרציונאל, לפיו אין עונשין אלא אם מזהירין.
16. כמו כן הסניגור ביקש מבית המשפט ליתן משקל לסבל הרב שהנאשם עבר מאז קרות האירוע ולעובדה שהמנוחה, שהינה אחותו, שהייתה יקרה לו כאם, גידלה אותו וטיפלה בו, הלכה לעולמה בטרם עת, ושלו עצמו היה חלק בכך. עוד ביקש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם לראשונה בחייו שהה במעצר 3 חודשים, תקופה שהייתה קשה מאוד עבורו ואת השהייה במעצר בית בתנאים מגבילים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 17682-09-12 מדינת ישראל נ' קרינאווי(עציר)

17. בסופו של דבר, הביע בפני בית המשפט החשש מפני ענישה מוחשית, שעלולה לטרפד את סיכויי הנאשם לשוב לשורותיו של משרד החינוך ולמקצוע ההוראה, בה הוא מבצע את תפקידו מתוך תחושה של שליחות. בשל כל אלה, עתר להשית עליו עונש צופה פני עתיד בדמות צו מבחן.

18. זכות המילה האחרונה ניתנה לנאשם. הוא הביע בפני בית המשפט את כאבו העמוק ביחס למוות של אחותו, ששימשה לו מילדות כמקור תמיכה, והביע תקווה גדולה לשוב ולעבוד במקצוע ההוראה.

עונש המינימום ותיקון 113

19. בהתאם לסעיף 64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), עונש המאסר המרבי הקבוע בצדה של עבירת גרימת מוות בנהיגה רשלנית הוא 3 שנות מאסר, כאשר העונש המזערי שיוטל בגינה לא יפחת מחצי שנה, אלא אם כן החליט בית-המשפט, ב"נסיבות המצדיקות זאת" ו"מטעמים שייפרש בפסק הדין", להקל בעונש.

20. כלל מושרש בתורת הענישה הוא, כי משהטיל בית המשפט עונש מאסר, רשאי הוא להורות בגזר הדין שהעונש, כולו או מקצתו יהיה על תנאי (סעיף 52(א) לחוק). גם כאשר נקבע בחוק עונש מזערי לעבירות מסוימות, פורש הדבר בהלכה הפסוקה כמאפשר הטלת מאסר על תנאי במקום או בצד המאסר בפועל. **נפסק כי אין החוק מדבר על עונש מינימום שעניינו מאסר בפועל דווקא. קביעה זו מאפשרת הן הטלת מאסר בפועל והן הטלת מאסר על תנאי על פי שיקול דעת בית משפט הדין בעניין.** מאחר שהעונש המרבי בעבירה מתייחס למאסר הכולל גם מאסר על תנאי, כך גם העונש המזערי הנגזר ממנו (ע"פ 1867/00 מדינת ישראל נ' אבי גוטמן, מיום 27.6.00).

21. למרות כל אלה, יש לראות את העונש המזערי כהבעת עמדה של המחוקק ביחס לעונש הראוי, ואין להתעלם ממנו בקביעת מתחם הענישה בפועל. הבעת עמדת נוספת של המחוקק ניכרת גם מהאבחנה בין סעיף 304 לחוק העונשין, העוסק בעבירה הכללית של גרימת מוות ברשלנות, שעונשה המרבי גם עומד על שלוש שנות מאסר, ואשר לגביה לא נקבע עונש מינימום, לבין סעיף 64 לפקודה, העוסק בעבירה הספציפית של גרימת מוות בנהיגה רשלנית, לגביה נקבע עונש מזערי של חצי שנת מאסר. עולה, אפוא, כי המחוקק ראה לנכון לקבוע ענישת מינימום בנסיבות של גרימת מוות ברשלנות בנסיבות של נהיגה ברכב, בשונה מגרימת מוות בסיטואציות אחרות הנכללות בגדר סעיף 304 לחוק העונשין ובכך, בעצם, גוברת חומרתה של זו הראשונה. לפיכך, בדרך כלל, כאשר העבירה מתבצעת בנסיבות "רגילות" ולא בנסיבות קלות במיוחד, יהיה העונש המזערי אינדיקציה ראשונית למיקום הקצה התחתון של מתחם הענישה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 17682-09-12 מדינת ישראל נ' קרינאווי(עציר)

22. ואולם, סעיף 64 לפקודה קובע כי בית המשפט רשאי "בנסיבות שמצדיקות" ו"מטעמים שיפרש בפסק הדין" להקל בעונשו של הנאשם ובכך למעשה לחרוג מהעונש המזערי. טעמים אלה יכולים להיות גם, בין השאר, נסיבות קלות של ביצוע העבירה עצמה. **יוצא, אפוא, כי במצב דברים זה, בו השתכנע בית המשפט בדבר קיומם של "נסיבות מצדיקות" בשל נסיבות קלות במיוחד בביצוע המעשה, רשאי בית המשפט לקבוע מתחם ענישה החורג מהעונש המזערי לעבירה.**

מתחם הענישה

23. הנתיב שעל בית משפט לילך בו בבואו לקבוע את מתחם הענישה, מעוגן בסעיף 40ג(א) לחוק. המתחם ייקבע, איפוא, בהתאם לעיקרון ההלימות, ועל מנת ליישמו יש להתחשב בשלושה פרמטרים: בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים

24. אין צורך להרחיב ביחס לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהאירוע. **בעל חשיבות ראשונה במעלה הינו האינטרס הציבורי בשמירה על הערך המקודש של חיי אדם.** מדובר באירוע בעל תוצאה טראגית שהובילה בסופו של יום לקיפוח חיי אדם. בית המשפט מצווה לעשות כל שלאל ידו כדי להטמיע בקרב הציבור נורמות של הקפדה על כללי זהירות, שאי עמידה בהם עלולה לגבות את חייהם של קורבנות תמימים. לפיכך, ראוי להציב סטנדרטים מחמירים בכל הנוגע להגנה על הנפש והגוף, ובכך להזהיר ולהתריע מפני אדישות, חוסר אכפתיות וזלזול בחיי אדם. ערך נוסף שנפגע הינו האינטרס **בשמירה על תחושת הביטחון של הציבור** המהלך ברחובותיה של עיר ומצפה לשוב הביתה בשלום ובבטחה. ואחרון, נפגע גם **הערך הכרוך בשמירה על הכלכלה הציבורית.** תאונות דרכים ואלימות רחוב, גורמות לנזק כלכלי מקיף, ישיר (בנזק) ועקיף (בעלות ה"ריפוי" וה"שְׁבֵת" של הנפגעים, ובעלויות המלחמה הציבורית בתופעות אלה).

מדיניות הענישה הנוהגת

25. ב"כ הצדדים לא הגישו פסיקה מטעמים על מנת לסייע לבית המשפט בהערכת הענישה הנוהגת. כאמור, הסניגור מסר, כי לא עלתה בידו פסיקה רלוונטית המתייחסת לאירועים דומים למקרה שבפנינו. הוא הצביע על כך שמדובר בסוגיה חדשנית, לגביה ראוי להחיל ענישה זהירה והדרגתית. אין זה מפתיע, כי מדובר באירוע אשר נסיבותיו חריגות, באופן יחסי, דבר המקשה על מציאת פסיקה הכוללת סיטואציות זהות או דומות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 17682-09-12 מדינת ישראל נ' קרינאווי(עציר)

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

26. את מחיר רשלנותו של הנאשם שילמה המנוחה בחייה, בני משפחתה באובדן יקירתם ואף מספר אנשים נוספים שילמו בפגיעה בגופם. השלכותיו הקשות של האירוע גרמו למותה של אישה, אם לילדים, שפתיל חייה קופד בחתף, ועולמם של בני משפחתה נשתנה עקב כך לאין שיעור. מצב זה, הואיל והחל עקב התנהגות רשלנית, אשר לא הקפידה על קיום כללי בטיחות חשובים, שנועדו לקדם סכנות מן הסוג שגרמו למותה של המנוחה. קשה להתנתק מהמחשבה המטרידה, שבמעט תשומת לב, ערנות והקפדה בסיסית לקיים את חובותיו של הנאשם, ניתן היה למנוע תוצאה קשה זו.

27. בנוגע לרמת הרשלנות, מקובלת עליו טענת ב"כ המאשימה באשר לנסיבות שבו הושארו המפתחות ברכב. אירוע הקטטה בין הפלגים השונים, שהשתרר ברחוב בו מתגורר הנאשם, והסיטואציה האלימה של יידוויי אבנים ביניהם, מחייבים נקיטת זהירות רבה יותר. הותרת המפתחות ברכב, כשמבחוץ מתלבה אירוע אלימות, אינה יכולה להיחשב אלא כנסיבה לחומרה המגבירה במידה מסוימת את עוצמת הרשלנות. נסיבה נוספת לחומרה, נעוצה בכך שהנאשם נכנס לתוך ביתו ולא נמצא פיזית בסמיכות לרכב או באופן בו הוא שומר על קשר עין רצוף עימו וכאשר יש ביכולתו לשלוט בנעשה בו.

28. ב"כ המאשימה ביקש לראות ברשלנות הנאשם רשלנות של ממש, היות ולגישתו, כלי רכב הינו כשלעצמו כלי פוגעני, והותרת המפתחות בתוכו כמוה כהותרת כלי נשק בציבור. יובהר, כי בהקשר זה איני רואה את הדברים עין בעין עם ב"כ המאשימה. לטעמי, הותרת כלי נשק בציבור הינה רשלנות בדרגה גבוהה בהרבה מהאירוע שלפנינו. כלי נשק הינו כלי שעיקר ייעודו, מלבד מטרות של הרתעה, לפגוע ולקטול, וכל שימוש בו הוא בעל פוטנציאל הרסני. מכל מקום, הותרת כלי נשק ברשות הרבים, הינה בעלת פוטנציאל גבוה ביותר לגרימת תוצאה הרת אסון על ידי גורם זדוני.

29. לעומת זאת, באשר לכלי רכב, עיקר מטרות השימוש בהם נועדו לצורכי ניווד. רק אגב אורחא, כתוצאה מהשימוש בכלי רכב, עלולות להיגרם תאונות דרכים תוך פגיעה וקיפוח חיי אדם. בדרך כלל נתפס עיקר הסיכון בהותרת מפתחות בתוך כלי הרכב, כסיכון כלכלי, בשל החשש לגניבת הרכב או גניבה מתוכו. לפיכך יש לחדד ולהדגיש, שיש חובה לקחת בחשבון, שכאשר המפתחות בתוך הרכב, כלי הרכב עומד לרשות הכול. בנסיבות כאלה, יכול הוא לשמש, בין היתר, גם ילדים, בני נוער, בגירים שאינם מורשים לנהוג או אנשים בעלי כוונה פלילית. כל אלה עלולים לגרום, בזדון או במשוגה, לתוצאות קשות, תוך כדי שימוש כזה או אחר ברכב. לפיכך, חובה מוטלת על בעל הרכב והמשתמש בו כדין, למנוע כל שימוש שאינו כדין. אך יחד עם זאת, הסיכון לגוף ולנפש, הנובע מהפקרת כלי רכב, נמוך משמעותית מהסיכון הכרוך בהפקרת נשק. אף העונש ראוי לו להיות חמור פחות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 17682-09-12 מדינת ישראל נ' קרינאווי(עציר)

30. עוד יאמר כי עסקינן בעבירה על פקודת התעבורה. קשה לראות בעבירות בהן הורשע הנאשם ככאלה המצויות במדרג חומרה גבוה בכל הנוגע למימד התעבורתי של הסיכון. במישור התעבורתי מידת האשם הינה נמוכה, שכן אופי הרשלנות אינו תעבורתי באופן מובהק, והסיכון שהתממש, אף שנגרם ברכב, אינו תעבורתי באופיו, אלא כתוצאה מאלימות מודעת של הנהג שאינו ידוע. במקרה זה מדובר ברשלנות בנסיבות חריגות ובהיבטי סיכון שאינם קשורים באופן מובהק בשימוש ברכב, כמו למשל סיכון באופן הנהיגה ברכב. **נסיבות חריגות אלה, המרחיקות במידה רבה את אשמת הנאשם מהמישור התעבורתי והתכלית החקיקתית, מצדיקות סטייה מעונש המינימום הקבוע בסעיף 64 לפקודת התעבורה בקביעת החלק התחתון של מתחם הענישה.**

31. יחד עם זאת, אף אם אין מדובר בסממנים תחבורתיים גרידא, עדיין אין להקל ראש ברשלנות של הנאשם. **בהקשר זה ראוי להעביר מסר חד וברור, כי הקפדה על נטילת המפתח ונעילת הרכב בסיום השימוש ברכב נועדה לא רק כדי להגן עליו מפני גניבתו וגניבה מתוכו, אלא גם כדי למנוע סיכונים שעלולים להיווצר כתוצאה משימוש בלתי מושכל ברכב.** מלאכת הנהיגה, סיום הנסיעה, עצירת הרכב, כיבוי והחנייתו אכן מבטאים את סיום השימוש בו, ואולם, האחריות אינה מסתיימת בנקודה זו. על הנהג ברכב להפנים את האחריות המוטלת על כתפיו בהשלמת הפעולות של נעילת הרכב ונטילת מפתחות הרכב. **ידעו הכול, כי אי הקפדה על כללי זהירות, העלולה לגבות חיי קורבנות תמימים עלולה להוביל את בית המשפט להשית ענישה מוחשית.**

המתחם

32. מתחם הענישה בנסיבות המפורטות אינו יכול להתחיל, כשיטת הסניגור, מענישה שאינה מוחשית. חומרת המעשה מחייבת ענישה מוחשית, מעבר להטלת צו מבחן. עוד ייאמר, כי מכיוון שמדובר בעבירה שאינה מצויה ברף הגבוה, יש משקל רב יותר לנסיבות האישיות, ולפיכך לא ניתן להסתפק במתחם ענישה צר מדיי שלא יאפשר מתן ביטוי לאלה. המסקנה היא שיש לקבוע מתחם רחב יחסית, המתחיל מענישה מוחשית שאינה מאחורי סורג ובריח.

33. לאחר שקלול אמות המידה כמפורט לעיל, דומני כי מתחם העונש ההולם את מעשה העבירות שביצע הנאשם, הוא כזה המתחיל מענישה מוחשית שאינה מאחורי סורג ובריח, היינו ענישה בדמות מאסר בעבודות שירות בהיקף מצומצם. את הצד העליון של המתחם הייתי מעמיד, עבור מי שנתוניו האישיים קשים ורעים ואין שיקולים להקל עמו, בעונש מאסר משמעותי אך לא חמור מדי, מאחורי סורג ובריח. לפיכך, **יש להגדיר את מתחם הענישה בין שלשה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל.**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 17682-09-12 מדינת ישראל נ' קרינאווי(עציר)

נסיבות אישיות של הנאשם

34. כעת המקום לבחון הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. עומדות לו, לנאשם, כמה נסיבות לקולא. הפגיעה של העונש בנאשם אינה מועטה. כתוצאה מהאירוע הוא חווה את אובדנה של אחותו, שהייתה יקרה ללבו ובעלת משמעות בחייו, בכך הוא משלם על האירוע גם מחיר אישי ומשפחתי.

35. התחשבתי בגילו הצעיר של הנאשם, ובעובדה שאין הוא נושא באמתחתו עבר פלילי. כן לקחתי בחשבון את התמונה החיובית המצטיירת מתסקיר שירות המבחן. הנאשם הביע חרטה והודה במיוחס לו. בכך חסך הנאשם מזמנו היקר של בית המשפט, ב"כ הצדדים והעדים. זה שיקול משמעותי לקולא, נוכח העומסים הכבדים המוטלים על המערכת.

36. כן התרשמתי, ואין חולקים על כך, כי הנאשם הינו נורמטיבי בדרך כלל, בעל ערכים חיוביים, שעד למועד האירוע ניהל חיי שגרה תקינים ופעילים במישור האישי והתעסוקתי. התרשמתי אף מעדת האופי, כי הנאשם מבצע תפקידו נאמנה כמורה במערכת החינוך ומתוך תחושת שליחות.

37. שמתי לנגד עיניי גם את ההשלכות במישור התעסוקתי, שעלולות להיגרם לנאשם כתוצאה מגזירת עונש מאסר. הנאשם כבר נאלץ להפסיק את עבודתו, ונכנס למצוקה כלכלית בשל כך. הנאשם הביע חשש מוצדק ביחס לאובדן סיכוייו לשוב לשורותיו של משרד החינוך כתוצאה מענישה מוחשית המטילה עליו מאסר בפועל. שקלתי גם את העובדה, שהנאשם, אקדמאי, שהשקיע את כל מרצו בלימודי התואר, ואשר על פי תכניתו שנקטעה, היה אמור להמשיך ללימודי תואר שני.

38. כמפורט בהמשך, משקל של ממש ניתנה לעובדה שהנאשם לראשונה בחייו שהה במעצר כ- 3 חודשים, תקופה שהייתה קשה מאוד עבורו ואת שהייה במעצר בית בתנאים מגבילים. זאת, בעוד הואשם בעבירה חמורה בהרבה, אשר מאימת ההרשעה בה השתחרר בהסדר. קושי של ממש יש בריצוי מעצר, במיוחד כאשר מדובר בפעם ראשונה.

קביעת העונש בתוך מתחם הענישה

39. אין ספק, כי קשה היא הטלת המאסר בעבירות בהן פעל אדם ברשלנות, וגרם למותו של אחר. הרי הנאשם לא חפץ במות המת, והוא מייסר את עצמו בשל התוצאה, במיוחד כאשר מדובר במוות של בן משפחה.

40. יחד עם זאת, בשקלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, אף שאינן קלות, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות סטייה ממתחם הענישה באופן שתימנע השתת עונש מאסר לריצוי בפועל, ואף לא נסיבות חריגות המצדיקות השתת עונש על הגבול התחתון של המתחם. לפיכך, אין מנוס מהחובה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, ולו בעבודות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 17682-09-12 מדינת ישראל נ' קרינאווי(עציר)

שירות. בשקלול הנתונים דלעיל, יש לפסוק עונש המתקרב לגבול התחתון של המתחם, אף אם לא מגיע עד אליו. **ראוי היה להעמיד את עונשו של הנאשם על ארבעה או חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.**

41. אולם, כאן יש לקחת בחשבון נסיבה מוחשית ביותר. **התקופה בה שהה הנאשם במעצר עומדת על שלושה חודשים ושבוע ימים** (מיום 18.8.12 עד יום 15.11.12). נהוג לנכות את תקופת המעצר מן המאסר. המדובר בתקופה לא מבוטלת, ובעיקר כלפי מי שפוקד לראשונה את תאי המעצר. המדובר, בתקופה שהייתה קשה בעבור הנאשם והדברים באו לידי ביטוי גם בתסקיר שירות המבחן. ידוע שעונש מאסר מאחורי סורג ובריח קשה בהרבה ממאסר בעבודות שירות. ידוע גם, כי תנאי השהות במעצר קשים יותר מתנאי הכליאה במאסר. יתרה מזו, נמסר כי אף לאחר תקופה זו שהה הנאשם זמן משמעותי בתנאים מגבילים.

42. נוכח האמור, **ראוי לשער ולהמיר את תקופת המאסר בעבודות שירות, בתקופה הולמת, מתאימה, קצרה יותר במאסר מאחורי סורג ובריח, בתנאי מעצר.** אם תעשה "המרה" של משקל הקושי של ארבעה או חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, למידת הסבל בריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, מתברר כי הנאשם ריצה, בתקופת מעצרו, תקופה ארוכה יותר מהראוי לו.

43. מעבר לכך, **יש מקום גם לפסילת רישיון ופסילה על תנאי**, אך לא לתקופות ארוכות. זאת, על מנת לחדד המסר כי החובה למנוע שימוש לא ראוי ברכב היא חובת הנהג האחרון. כשם שחובתו לחנות בצורה בטוחה תעבורתית, כך חובתו לדאוג לכך שהרכב לא יהיה במצב נגיש לגורמים שעלולים לעשות בו שימוש לא זהיר.

התוצאה

44. נוכח כל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. **שלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח.** מכיוון שהנאשם היה עצור בתיק זה תקופה ארוכה מכך - העונש מוצה. אין הנאשם חייב להתייצב לריצוי תקופה נוספת.
- ב. **ארבעה חודשי מאסר על תנאי**, והתנאי הוא שלמשך שנתיים מהיום שלא יעשה כל עבירה, עוון או פשע, שיש בה פגיעה פיזית בפועל בגופו של אדם, בזדון או ברשלנות.
- ג. ניתן בזה **צו מבחן** לפיו על הנאשם לעמוד תחת פיקוח קצין המבחן לתקופה של שנה, לצורך המשך טיפול, כהמלצת שירות המבחן.
- ד. אני **פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה**, וזאת למשך **ששה חודשים**. הפסילה תחל מהיום. אולם, על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה, על מנת שמרוץ ששת החודשים יחל.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 17682-09-12 מדינת ישראל נ' קרינאווי(עציר)

ה. אני פוסל את הנאשם מלקבל או לנהוג בכל רכב מנועי למשך 11 חודש, וזאת על תנאי, אם במהלך השנתיים הקרובות יעבור העבירה בה הורשע, או בכל עבירת תעבורה, שעניינה גרימת מוות, או חבלה בפועל בגופו של אדם, בזדון או רשלנות.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ד, 15 ספטמבר 2013, בנוכחות הנאשם, ב"כ עו"ד אליגון והפרקליט עו"ד ביטון.

אלון אינפלד, שופט